

rendezek én is egy saját ünnepséget: látványosat, hatalmasat, amelyet soha senki még elképzelni sem volt képes. Most még dolgozom rajta. Már küldöm a meghívókat – te is kaptál már, személyesen. Remélem, észrevetted a sokféle invitálás között, s nem dobtad el! Kérlek, feltétlenül jelezz vissza, részt akarsz-e venni az örömnepemen, foglalhatok-e egy helyet a számodra? Beírhatom-e a nevedet aranybetűkkel a vendégkönyvembe? Az ünnepségemen ugyanis csak azok jelenhetnek meg, akiknek nevei ott szerepelnek. Sok vendéget várok.

Akik elvesztették vagy eldobták a meghívókat, el sem jönnek – kár értük! Akik nem válaszolnak a meghívásra, azok hiába jönnek, nem lesz helyük, kívül maradnak. Nagyon lesújt minden ilyen elmaradás...

Kérlek, készülj és válaszolj, mert így, amikor mindent előkészítettem, te is részese lehetsz az én csodálatos ünnepségemnek.

A találkozás reményében szeretettel üdvözöllek:

Jézus

Plébániai falinaptár

Plébániánk 2016-ra is kiadta saját falinaptárát, amely az elmúlt év képeit tartalmazó tervezőnapló. Ebben az évben templomunkról készült légi felvételeket is meg lehet csodálni benne. A naptár tartalmazza a katolikus ünnepeket és a névnapokat is, valamint elegendő hely van benne arra is, hogy az egyéni vagy családi programokat be lehessen írni. Minden naptár megvásárlásával plébániánk működését támogatják. A kiadvány megvásárolható templomainkban és a plébánia hivatalban.

Honlap

Facebook

Hírlevél

Imacsoport

SZŰZ MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVE PLÉBÁNIA – 8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100. • Telefon: 92/320-626 • Email: zeg3@martinus.hu • Honlap: <http://zeg3.martinus.hu> • Keressen minket a Facebook-on is! • Hivatali idő: kedd: 10-12 óra; szerda: 16-17 óra; csütörtök: 10-12 óra; péntek: 16-17 óra vagy telefonos egyeztetéssel

Plébániai Hírlevél

2015. december 25.
Karácsony, Urunk születése

*Ma megszületett a Megváltó nektek,
Krisztus, az Úr, Dávid városában.*

Lk 2,11

*Áldott Karácsonyt kívánunk
plébániai közösségünk minden tagjának!*

Ha katolikus vagy, gyere haza! Jézus vár rád! S mi is várunk plébániánk közösségében...

Újabb levél Jézustól

Kedves Szeretteim!

Amint jól tudjátok, itt a születésnapom. Megtiszteltetés számomra, hogy minden évben ünnepséget rendeztek, és úgy tűnik, ez idén is így lesz. Nagyon sok ember vásárol sokat, rengeteg a külön erre az alkalomra szóló rádió- és TV-műsor, hirdetések, reklámok, és a világ minden pontján arról beszélnek, hogy születésnapom egyre közeledik. Igazán nagyon jó érzés tudni, hogy legalább egyszer egy évben sok ember gondol rám. Amint tudjátok, születésnapomra való emlékezés sok évvel ezelőtt kezdődött. Az első időkben még úgy tűnt, hogy az emberek értették, és hálásak voltak mindazért, amit értük tettem, de manapság egyre inkább úgy látszik, hogy alig akad, aki tudja az okát az ünneplésnek. Mindenhol összejönnek az emberek, családok, barátok, és nagyon kellemesen érzik magukat, de valójában nem tudják, nem értik, és nem is keresik a valódi jelentőségét az ünnepnek.

Emlékszem, az elmúlt évben is hatalmas lakomát rendeztek a tisztelőmetre. Az asztal roskadásig tele volt ízletes ételekkel, gyümölcsökkel, édességekkel. Tökéletesen díszített helyiségekben sok-sok gyönyörűen becsomagolt ajándék várta gazdáját. S tudjátok, mi történt? Meg sem hívtak! Pedig én voltam az ünnepség díszvendége – mégsem küldtek meghívót. Miattam volt az egész összejövétel, a sok dísz, és minden egyéb, és amikor maga az ünneplés elkezdődött, én kívül ma-

radtam, bezárták előttem az ajtót. Pedig be akartam menni, velük lenni, együtt ünnepelni...

Habár az igazság az, hogy mindez nem lepett meg, hiszen az elmúlt néhány évben sokan bezárták előttem az ajtót. Mivel pedig nem hívtak meg, hát úgy döntöttem, hogy titokban megyek be, minden zaj nélkül, és csendesen megállok az egyik sarokban. Mindenki nagyon jól érezte magát, ittak, ettek, beszélgettek, vicceltek, nevettek, és hatalmas jókedvük volt.

Egyszer csak belépett a szobába egy nagydarab, kövér, piros ruhás, fehér szakállas ember azt kiabálva: HO-HO-HO. Leült egy díványra, a gyerekek pedig rohagáltak hozzá: Télapó, Télapó! – mintha ez az egész ünnepség róla szólt volna. Aztán az emberek körülállták a karácsonyfát, és átölelték egymást. Én is kitártam a karomat, de engem nem ölelt át senki. Aztán nagy várakozással elkezdtek osztogatni, és csomagolni az ajándékokat. Végül minden elkelt, és néztem, vajon nekem van-e valami – de nem, én nem kaptam semmit. Te hogyan éreznéd magad, ha a születésnapodon mindenki kapna ajándékot, csak éppen te nem? Megértettem, hogy nemkívánatos személy vagyok saját születésnapom emlékünnepe, és csendesen elhagytam a helyiséget. És – tudjátok – ez minden évben rosszabb és rosszabb. Az embereket csak az étel, ital, ajándékok, összejövetelek érdeklik, és alig néhányan emlékeznek rám. Pedig én annyira szeretném, ha ezen a karácsonyon beengednének engem az életükbe! Nagyon szeretném, ha felismernék a tényt, hogy több mint kétezer évvel ezelőtt azért jöttem el erre a világra, hogy megmentssem őket. Csak annyit szeretnék, hogy ezt teljes szívvel elhiggyék, és beengedjenek az életükbe.

Valamit szeretnék megosztani veletek, különösen arra való tekintettel, hogy jónéhányan tudjátok az ünnep igazi értelmét. Hamarosan

